

Ha megtehetem, meggyújtok egy gyertyát vagy pihentetem tekintetemet valami szépen. Csak szemlélem a lángot, a szépségét: egyszerűen nézem, nem értelmezem, csak befogadom, ami hozzám érkezik.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Erre így szólt: Ó, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek. Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” (Lk 24,25-26)

Mennyire lassú néha a szívem, Istenem. Csak lassan ismerem fel jelenlétedet és mindenk fölötti szeretettervedet. Néha teljesen be vagyok zárkózva kicsinyes emberi gondolkodásomba, meggyőződéseimbe, előítéleteimbe... s ezeken keresztül úgy látom a valóságot, ahogyan én szeretném látni. Ilyenkor megtapasztalom, hogy kissé keményen szembesítesz önmagammal, s ez rosszul esik az egómnak. Pedig nem megalázni akarsz, hanem csak felébreszteni az álomból, megnyitni szememet a jelenlétedre, Rád, aki egészen más vagy. Képpé teszel, hogy meglassam és befogadjam a valóságot úgy, ahogy ténylegesen van.

Istenem, te rejtve vagy a kenyér és bor színe alatt, tedd tisztává és szabaddá szívemet, hogy fel tudjak ismerni a hétköznapi valóságának színei alatt.

Üdvözlégymária

Meghívás, életre váltás

Kiválasztok egy területet, ahol erősek a meggyőződések vagy ahol szokásos előítéleteim élnek. Ma el akarok távolodni ezektől. Tiszta szívvel, új fényben nézek rá: hogyan lehetne máshogy értelmezni? Más véleményekből, látásmódokból mi az, ami hívás, és amiben üzenet rejlik a számomra?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

tiszta szív, tényleges valóság, új fény